

O mijn God, wat zijt gij streng jegens dezen die U beminnen! Enkele maanden geleden sloegt ge den duurbaren vader neer in den bloei der jaren, en nu rukt ge onmeedoogend de onmisbare moeder weg aan de nog bloedende kinderharten! Doch wie mag zeggen: « Waaron, Heer, handelt ge zoo? ». Nog aanbidden wij uw heiligen Wil en smeeken vol betrouwen: « Weer nu toch uwe roede van dit huisgezin af, Heer, heb medelijden met die ouderlooze kinderen ».

Zoet is het gedacht, dat die onvergetelijke moeder-gansch haar leven heeft doorgebracht in eer en deugd, geacht van iedereen, bemind van allen die haar kenden.

Het lijden harer langdurige ziekte heeft ze gelouterd en voorbereid voor den hemel, want deze vrouw was gansch onderworpen aan den heiligen Wil van God.

Duurbare Kinderen, ik was er nog zoo noodig voor U allen; om uwentwille had ik gaarne nog lang geleefd, om U te helpen en te leiden op den levensweg. De goede God schikte het anders, maar daar Hij de Vader der Weezen is, zal Hij U onder zijne bijzondere bescherming nemen. Blijft echter onwankelbaar getrouw aan de voorbeeldige lessen van vader en moeder.

Duurbare familie, ik dank U om uwe bezorgheid. Waakt over onze kinderen en vergeet mij niet in uwe gebeden.

Zoet Hart van Jezus, wees mijne liefde,
300 d. afl.

Zoet Hart van Maria, wees mijne zaligheid.
300 d. afl.